

Informácie o opatreniach prijatých v nadväznosti na opakované sťažnosti týkajúce sa možnej nezlučiteľnosti pracovných podmienok honorárnych súdnych úradníkov v Taliansku s rôznymi ustanoveniami pracovného práva EÚ – sťažnosť zaregistrovaná pod referenčným číslom CPLT(2015)1071 – aktualizácia z XX. mája 2024

Európskej komisii bolo doručených mnoho sťažností týkajúcich sa možnej nezlučiteľnosti pracovných podmienok honorárnych súdnych úradníkov v Taliansku s rôznymi ustanoveniami pracovného práva EÚ.

Komisia tieto sťažnosti zaevidovala v centrálnom registri sťažností pod referenčným číslom CPLT(2015)1071.

Súdny dvor Európskej únie 16. júla 2020 vo veci C-658/18 UX¹ rozhodol, že títo honorárni súdni úradníci by mali mať postavenie pracovníka. Súdny dvor Európskej únie 7. apríla 2022 svoj predchádzajúci rozsudok pripomenul vo veci C-236/20² a rozhodol, že ak by sa honorárni súdni úradníci nachádzali v porovnateľnej situácii ako riadni sudcovia, mali by nárok na rovnaké zaobchádzanie, pokiaľ ide o platenú ročnú dovolenku, ako aj ochranu v rámci sociálneho zabezpečenia.

Komisia sa 15. júla 2021 rozhodla začať postup v prípade nesplnenia povinnosti zaslaním [formálnej výzvy](#) Taliansku, pretože jeho vnútroštátne právne predpisy vzťahujúce sa na honorárnych súdnych úradníkov nie sú v úplnom súlade s pracovným právom EÚ. Podľa názoru Komisie talianske právne predpisy nie sú v súlade s viacerými ustanoveniami rámcovej dohody, ktorá tvorí prílohu k smernici 1999/70/ES o práci na dobu určitú, rámcovej dohody, ktorá tvorí prílohu k smernici 97/81/ES o práci na kratší pracovný čas, smernice 2003/88/ES o pracovnom čase a smernice 92/85/EHS o tehotných pracovníčkach. Viaceré kategórie honorárnych súdnych úradníkov, t. j. honorárnych zmierovacích sudcov („*giudice onorario di pace*“), honorárnych zástupcov prokurátorov (VPO) a honorárnych sudcov súdov (GOT), nemajú ochranu požadovanú podľa pracovného práva EÚ. Napríklad sa s nimi zaobchádza menej priaznivo, pokiaľ ide o dávky v prípade choroby, úrazu a tehotenstva. Majú tiež povinnosť zaregistrovať sa vo fonde národnej inštitúcie sociálneho zabezpečenia pre samostatne zárobkovo činné osoby. Komisia vo formálnej výzve poukázala aj na to, že čelia rozdielom v odmeňovaní a spôsoboch odmeňovania, ako aj daňovej diskriminácii, rozdielom v otázke platenej materskej dovolenky a v náhrade výdavkov na právne zastupovanie, ktoré vznikli počas disciplinárneho konania. Honorárni súdni úradníci takisto nie sú dostatočne chránení pred zneužívaním vo forme opakovaného uzatvárania zmlúv na dobu určitú a nemajú možnosť získať primeranú náhradu v prípade takéhoto zneužívania. Taliansko okrem toho nezaviedlo systém na meranie denného pracovného času každého honorárneho súdneho úradníka.

Taliansko v decembri 2021 prijalo nové právne predpisy. Nové ustanovenia naďalej vyvolávali otázky týkajúce sa súladu s právom EÚ a Komisia 15. júla 2022 zaslala Taliansku ďalšiu [formálnu výzvu](#). Taliansko odpovedalo 28. októbra 2022 a 15. decembra 2022.

Komisia sa 14. júla 2023 rozhodla vydať [odôvodnené stanovisko](#), keďže problémy uvedené v ďalšej formálnej výzve neboli vyriešené. Taliansko predložilo tri odpovede na odôvodnené stanovisko a informovalo Komisiu o plánovaných legislatívnych zmenách s cieľom riešiť problémy uvedené v odôvodnenom stanovisku. Útvary Komisie v súčasnosti posudzujú odpovede Talianska.

¹ SDEÚ, C-658/18, UX/Governo della Repubblica italiana, ECLI:EU:C:2020:572.

² SDEÚ, C-236/20, PG/Ministero della Giustizia, ECLI:EU:C:2022:263.

Komisia bude informovať sťažovateľov o krokoch prijatých v nadväznosti na ich sťažnosti na tomto webovom sídle.